

Publicerad 2014-09-16 19:55 av Bengt H

Plats för begrundan

Hela natten lyssnade när de gick genom skogen. Skulle de ta till vänster, skulle de ta till höger, det verkade inte spela någon roll. Så såg de en strand, Mälarens mörkblå skimmer. De nickade till varandra att de hade hittat ett ställe att slå läger.

Det var förstås inte bara vanligt vatten i den här sjön, men klarnat genom den senaste tidens händelser. Andra hade redan sökt sig hit. Det kunde de känna. Men det var inte bara att platsen drog till sig folk, den skulle också överge alla efter att de hade lämnat den. För det var ingen plats att minnas. Det var en plats för begrundan.

Det hade varit motigt att söka sig hit, det hade inte varit lätt, men av rädsla för alternativen så kom de ändå hit. Någon måste ta initiativet bara. Sen gällde det att supa in omgivningarna tills de bultade med hjärtat, värmdes tillsammans med magen och tänkte efter hjärnan. Det strålade av någonting osynligt här som kom till en först efter en bra stund.

Men tid hade man, fastän efter vågornas skvalp, för klockor fungerade inte. Det var ingen fråga om tempo, utan om mellanrum.

De hade förberett sig väl och lyssnade noga efter alla ljud. Fåglarna kunde bara inte vara tysta. De hade varit här länge och hade sin relation till platsen som en liten fågelhjärna kan ha, men detta var inte deras stund.

Det närmade sig nu. Pulsslagen blev övermättade och till slut så tycktes de försvinna. Just då drog de efter andan och ville inte lämna förrän platsen drev iväg de på naturlig väg. De var fulla av både sorg och glädje, men imorgon så skulle precis allting vara exakt som vanligt. Det enda de skulle veta var att de kunde återvända just bara de ville.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bengt H med Poeter.se id #16973 innehar upphovsrätten